

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/26/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201521
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013201521.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu JUDr. R. N., trvale bytom, G., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-KE-KDI2-P-123/2013-P zo dňa 28. októbra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/233/2013-33 zo dňa 18. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/233/2013-33 zo dňa 18. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade č. k. ORPZ-MI-ODI2-P-729/2012 zo dňa 23. augusta 2013 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. KRP-KE-KDI2-P-123/2013-P zo dňa 28. októbra 2013 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „ZoP“), pretože svojim konaním porušil § 16 ods. 4, § 137 ods. 2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. novembra 2011 (ďalej len „ZCP“) tým, že dňa 3. novembra 2012 v čase o 12:02:01 hod. na štátnej ceste č. I/50 v obci Pstruša, v smere jazdy od mesta Zvolen k mestu Detva osobné motorové vozidlo ev. č. L. značky Citroen, pričom prekročil najvyššiu dovoľenú rýchlosť jazdy v obci určenú všeobecným záväzným právnym predpisom o cestnej premávke 50 km za hodinu o 27 km, teda v meranom úseku prechádzal rýchlosťou 77 km/hod, čo mu bolo namerané laserovým rýchlomerom Ultra Lyte LTI 20-20 100 LR.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. c/ s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 150 €. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané a žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z administratívneho spisu žalovaného vyplýva nepochybne, že žalobca sa dopustil priestupku dňa 3. novembra 2012 v čase o 12:02:01 hod., keďže na štátnej ceste č.1/50 v obci Pstruša prekročil maximálne povolenú rýchlosť 50/hod. o 27 km, teda žalobca jazdil 77 km/hod. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku jednoznačne vyplýva, že priestupok bol dostatočným spôsobom zistený a zadokumentovaný, o čom svedčí prístroj na meranie rýchlosti laserový rýchlomer Ultra Lyte LTI 20-20 100 LR s certifikátom o overení podľa § 15 zákona č. 142/2000 Z. z. v znení zákona č. 431/2004 Z. z. Žalobca v čase spáchania priestupku nepodpísal správu o výsledku objasňovania priestupku, čo vyvracia jeho tvrdenia v žalobe, že ho policajti nevyzvali podpísať žiadny záznam. Tým, že službukonajúci policajti vykonali fotodokumentáciu z predmetného priestupku, bolo zrejmé, že žalobca sa dopustil dopravného priestupku, a to nameranej vyššej rýchlosti - 77 km/hod., čo je porušením § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.. Námietky žalobcu v podanej žalobe týkajúcej sa postupu hliadkujúcich policajtov súd považoval za právne irelevantné, pretože podstatné skutočnosti, ktoré sa týkali prekročenia povolenej rýchlosti žalobca v žalobe nenamietal. Správne orgány vyhovelí námietke žalobcu, pokiaľ ide o výsluch policajtov, ktorý sa uskutočnil dňa 28. marca 2013 (R. Q.), pričom úradný záznam zo dňa 31. marca 2013 potvrdzuje, že žalobca v čase spáchania dopravného priestupku s členmi hliadky nespolupracoval, údajne sa správal arogantne a blokovú pokutu odmietol zaplatiť. Správu o výsledku objasňovania taktiež odmietol podpísať, čo potvrdzuje predmetný úradný záznam podpísaný ppor. A. T.. Správanie žalobcu nie je relevantné pre posudzovanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd sa nestotožnil so žalobnými námietkami žalobcu, ktoré v prevažnej miere spočívajú v postupe policajtov vykonávajúcich dozor nad bezpečnosťou v cestnej premávke, pretože uvedený postup nebol nezákonný. Dokumentácia zisteného dopravného prostriedku nasvedčuje tomu, že žalobca v obci Pstruša v inkriminovanom období prekročil povolenú rýchlosť, teda dopustil sa dopravného priestupku.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h-1, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h-1. Z administratívneho spisu žalovaného jednoznačne vyplýva, že táto rýchlosť bola prekročená a nie je dôvod pochybovať o meraní rýchlosti prístrojom, ktorý v tom čase bol použitý k meraniu. Pokiaľ došlo k uvedenému priestupku, priestupca zodpovedá za priestupok podľa § 137 ods.2 písm. d/ cit. zákona, podľa ktorého prekročením rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac, sa priestupca dopúšťa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Vzhľadom na zistenie uvedeného priestupku žalobca bol sankcionovaný podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, podľa ktorého ak sa žalobca dopustí priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/, h/ (správne má byť e), g) až i) - poznámka odvolacieho súdu), za takýto priestupok je možné uložiť pokutu od 150 Eur do 800 Eur a zákaz činnosti do 3 rokov. Žalovaný aj pri ukladaní uloženej pokuty postupoval v súlade s platnou právnou úpravou, pričom súd zdôrazňuje, že mu nebol uložený zákaz činnosti do 3 rokov.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol v ňom, že prvostupňový rozsudok nie je správny, pretože prvostupňový súd sa nezaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a nezaoberal sa vecnou správnosťou námietok žalobcu uvedených v žalobe. Prvostupňový súd sa v prvom rade nezaoberal námietkou týkajúcou sa postupom hliadkujúcich

policajtov. Nie je pravdivé tvrdenie v odôvodnení prvostupňového rozsudku, že nenamietal skutočnosti týkajúce sa údajného prekročenia maximálnej dovolenej rýchlosti ním riadeného vozidla. To, že neprekročil predpísanú rýchlosť, je zrejmé z obsahu jeho výsluchu, z obsahu výsluchu svedka, ktorý bol vypočutý a nevyplýva to ani z postupu a konania policajtov. Kontrolu vykonával jediný policajt, nie dvaja, ďalší policajt kontroloval iné vozidlo. Policajt, ktorý vykonával jeho kontrolu, skontroloval jeho doklady a vozidlo a bez toho, aby mu čokoľvek o údajnom priestupku oznámil, vrátil mu doklady, pozdravil a žalobca odišiel. Nevyzval ho nič podpísať. Nehovoril nič o pokute.

V priestupkovom konaní boli porušené ustanovenia procesného predpisu upravujúce vykonávanie dokazovania. Správny orgán v priestupkovom konaní má vykonať dokazovanie navrhnuté účastníkom priestupkového konania. Navrhol vykonať výsluch policajtov. Ten urobený nebol, bol do spisu pripojený úradný záznam datovaný 31. marca 2013 z údajného vyjadrenia policajtov zo dňa 28. marca 2014 (správne má byť 2013). Vyjadrenie, prípadne úradný záznam, nie je dôkazným prostriedkom o vykonaní výsluchu. Nie je to to isté, preto nie je možné tvrdiť, že bol vykonaný výsluch. Úradný záznam 31. marca 2013 o výsluchu dvoch policajtov je neveryhodný aj preto, že je zjavne nepravdivý, obsah týchto údajných dvoch záznamov je napísaný v podstate rovnako, používajú sa rovnaké formulácie, skladby viet, rovnaký postup pri popísaní okolností, čo nasvedčuje tomu, že záznamy napísal niekto bez prítomnosti policajtov a potom len nepatrne zmenil prvý záznam a vyfabrikoval druhý záznam. Novotou v týchto záznamoch je, že žalobca sa podľa ich obsahu mal správať arogantne. To nie je pravda, celý život sa správa slušne a vie, že niečo takéto sa nikdy pri žiadnej kontrole, ani inej podobnej situácii nestalo. Nasvedčuje to nepravdivosti úradných záznamov z 31. marca 2013.

Pokiaľ sa týka zistenia a zadokumentovania jeho údajného priestupku, považuje tieto skutočnosti za nepravdivé najmä preto, lebo tieto údaje sú v rozpore so všetkými ostatnými skutočnosťami. Nazdáva sa, že ide o zmanipulované a pozmenené dokumenty. V kritickom čase pred kontrolou, ani pri kontrole žiaden z policajtov netvrdil, že spáchal priestupok, čo považuje za dôkaz toho, že riadil dovolenou rýchlosťou. On i jeho spolujazdec potvrdili, že žalobca priestupok nespáchal. Celé priestupkové konanie považuje za bezdôvodné šikanovanie policajnými orgánmi, pretože sa koná z nejestvujúcej príčiny a spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom upravujúcim priestupkové konanie, ktorým je aj zákon o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v platnom znení.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na stanovisku vyjadrenom v jeho rozhodnutí o odvolaní, ako aj na skutočnostiach, uvedených v stanovisku k žalobe; má za to, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 18. júna 2014. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 10. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 2 ods. 1 ZoP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/ ZoP účinného od 1. novembra 2011, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac.

Odvolací súd neakceptoval námietku žalobcu súvisiacu s tvrdením, že na mieste, na ktorom ho zastavil policajt a kontroloval mu doklady, nebol prítomný pri jeho vozidle ďalší policajt a nebolo mu oznámené žiadne spáchanie priestupku, ani sa nesprával arogantne.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že správne orgány aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Prešove preto nepochybil, keď zamietol žalobu. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že laserovým rýchlomerom Ultra Lyte LTI 20-20 100 LR bolo preukázané prekročenie rýchlosti v obci vozidlom patriacim manželke žalobcu, ktoré v tom čase riadil žalobca a tiež, že v spise založené fotografie obsahujú obrázok vozidla, na ktorom jazdil v čase skutku žalobca a že s fotografiami nebolo manipulované.

Rovnako odvolací súd zistil, že správa o výsledku objasňovania obsahuje údaje o spáchanom priestupku ako aj údaje o vodičovi - žalobcovi, ako aj údaj, že správu žalobca odmietol podpísať. Ďalej sa v spise nachádzajú písomnosti vytvorené žalobcom, ktoré napádajú rozkaz o uložení sankcie a z týchto jednoznačne vyplýva predovšetkým neopodstatnenosť tvrdenia žalobcu o tom, že nebol hliadkou, ktorá ho pri spáchaní priestupku zastavila, poučený o tom, že sankcia bude v blokovom konaní miernejšia ako v rozkaznom konaní. Neuvádzal, že by sa priestupku nedopustil. Manželka žalobcu síce jednoznačne potvrdila verziu žalobcu, že príslušníci polície, ktorí zastavili ich vozidlo, neoznámili spáchanie priestupku, ale len skontrolovali manželove - žalobcove doklady a prepustili ich bez ďalšieho ďalej, ale na druhej strane záznam a podané vysvetlenia príslušníkmi polície, ktorí priestupok zistili v hliadkovej činnosti ako prví, jednoznačne potvrdili spáchanie priestupku žalobcom.

Z takto vykonaných dôkazov, ktoré boli podkladom pre vydané a preskúmané rozhodnutia, aj odvolací súd mal za to, že skutkový stav bol zistený nepochybné.

Aj bez výpovedí manželky žalobcu, či úradných záznamov príslušníkov, je z fotografie laserového rýchlomera Ultra Lyte LTI 20-20 100 LR z 3. novembra 2012 o 12:02:01 hod. v vyhotoveného v obci Pstruša zrejme, že osobné motorové vozidlo ev. č. L. značky Citroen, jazdilo v obci (s povolenou najvyššou rýchlosťou 50 km/hod.-1) po ceste č. I/50 v smere od mesta Zvolen k mestu Detva rýchlosťou 77 kilometrov za hodinu. Z výpovedí žalobcu a jeho manželky je zrejme a nepochybné preukázané, že vozidlo v tom čase riadil žalobca.

Bez ďalších dôkazov a ich spochybňovania (najmä úradných záznamov príslušníkov, či nimi podaných vysvetlení) je teda možné konštatovať, že skutok sa stal, naplnil zákonné znaky uvedeného priestupku a dopustil sa ho žalobca.

Odvolací súd konštatuje, že i v prípade, ak by v nevzal do úvahy neskoršie výpovede a tvrdenia konajúcich príslušníkov, na čo však niet zákonného dôvodu, pretože i úradný záznam zo dňa 31. marca 2013 aj vysvetlenia podané dňa 28. marca 2013 boli vykonané v súlade so zákonom o priestupkoch a správnym poriadkom a teda niet dôvodu ich spochybňovať, i tak fotografia vozidla laserového rýchlomera a výpovede žalobcu a jeho manželky o tom, že žalobca bol v čase vyhotovenia fotografie vodičom, sú dostatočnými dôkazmi pre vyvodenie zodpovednosti za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h/ ZoP.

Vzhľadom na rozkaz o uložení sankcie za priestupok vydaný ORPZ ODI Michalovce pod č.: ORPZ-MI-ODI2-P-729-2012 zo dňa 3. decembra 2012, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 150 Eur, nemohla byť uložená v ďalšom priestupkovom konaní o tom istom priestupku prísnejšia sankcia, a teda ani zákaz činnosti.

Z týchto nepochybných zistení mal odvolací súd za preukázané spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. h/ ZoP žalobcom, skutkom uvedeným v úvode tohto odôvodnenia.

Rovnako sankcia - pokuta 150 € - uložená za zistený priestupok sa so zreteľom na nameranú rýchlosť a záznamy žalobcu vodiča v evidenčnej karte, štyri za rýchlosť, javí skôr mierna než prísna.

Spôsob správania sa žalobcu po zastavení jeho vozidla v obci Pstruša nebol predmetom tohto konania,

pretože na hodnotenie správania sa žalobcu, pokiaľ priamo neovplyvnilo priebeh a výsledok priestupkového konania, nemá správny súd právomoc.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.